

JELEK, CSODÁK, GYÓGYULÁSOK IV.

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. július 24.

A tanítás kibontakozásához, egy nagyon fontos ponthoz értünk a mai napon. Kezdő Igénk:

Márk 16/17 Azokat, pedig akik hisznek, ilyen jelek követik, az én nevemben, ördögöket űznek, új nyelveken szólnak,

18. Kígyókat vesznek föl, és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik, betegekre vetik kezeiket és azok meggyógyulnak.

Lukács 10/19 Ímé, adok néktek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején, és semmi nem árthat néktek.

Gyermekkorom óta nem volt olyan rémséges *álmom*, mint az éjjel, az ördög próbált volna valamit előhozni. Ha egy ilyen álmot kap az ember, akkor tudja, hogy mivel kell szembenéznie, és mit kell *megkötöznie*. Tudja az ember, hogy mi az, amit az ördög próbál tenni, meg kell kötni, és a *lábunk alá* kell helyezni.

A csodákról, a csodatévő erők munkáiról volt szó, már az előző vasárnapokon is. Azért beszélünk ezekről az utóbbi időben, hogy egy *kép alakuljon ki* bennünk ezekről a csodákról, *hit épüljön ki* bennünk, hogy *el tudjuk fogadni* ezeket a csodákat az alkalmainkon. Még azt sem bánjuk, hogy esetleg kényelmetlen helyzetbe kerülünk emiatt, hogy ezek a csodák valóban megtörténjenek.

A *korai időkben* a tanítványok tudatában voltak annak, hogy a *Szent Szellem* munkálja ezeket a csodákat, *angyalok* munkálkodtak velük és *tudatában* voltak annak a szellemi birodalomnak, amely munkálja ezeket a csodákat, maga *Isten munkálkodott* velük. És volt, hogy ők is elragadtattak a mennybe. Volt, hogy gonosz szellemekkel kellett szembenézniük, tudatában voltak a szellemeknek.

Lehet, hogy az *angyalok* témakörben is fogok egy keveset tanítani. Legtöbben, amikor erről hallanak, csak fantáziálás szinten tudják elképzelni, nem valóságos nekik, még a legtöbb kereszténynek sem, nemcsak a világnak.

Addig nem vagyunk képesek ezeket a *csodákat látni* az életünkben és magunkhoz ölelni, amíg nem foglalkozunk az *igei háttérével*, hogy ezt, hogyan is munkálja Isten és Jézus. Hiszitek-e pl. hogy az angyalok valóságosak? Igen. Hiszitek-e, hogy a Szent Szellem valóságos? Igen. Hiszitek-e, hogy a gonosz szellemek valóságosan léteznek. Igen.

Azonban semmitől *nem kell félnünk*, e vonatkozásban, mert mindannyian a lábunk alatt vannak. Ha valóban tudjuk, hogy kik is vagyunk Krisztusban, akkor ők félnek tőlünk. Ha azonban a *hústestben* éljük az életünket, és nem nyomulunk előre a szellemiekben, akkor nem leszünk tudatában ezeknek a szellemi dolgoknak, csak a hústesti életet fogjuk tudni élni.

Nem csak, hogy a *természetfelettit* keressük, mint ilyet, mert ha Isten nélkül keressük, akkor bajba kerülhetünk. Ugyanis a természetfeletti esetében nem minden esetben Isten oldaláról történnek a megnyilvánulások. Tehát ezért nem szellemeket keresünk, hanem Őt, az *Atyát* és a *Szent Szellemét* keressük, és Ő fog megtanítani minket arra, hogy hogyan *szánjuk oda magunkat* az Ő munkáira, ami szerves részét fogja képezni az életünknek.

Amikor *újjászületünk*, akkor Isten *természetét* kapjuk meg, de az Ő jellemvonásai még nem épültek ki bennünk, és erre is szükségünk van. Ezért kell *megújítani az elménket*, hogy valóban oda tudjuk magunkat *teljes mértékben szánni* a Szent Szellemnek. A mai tanítás erről fog szólni, hogy miként tudjuk teljes mértékben odaszánni magunkat. Ezért megnézzük a...

Róma 6/12 Ne engedjétek a bűnt uralkodni a ti halandó testetekben, ne is engedelmeskedjétek annak az ő kívánságaiban.

A *bűnt* úgy szeretném ma meghatározni, hogy az *a világosság ellen való cselekvés*. Más szóval, valami olyat teszel, amit *tudod, hogy nem lenne szabad megtened*.

13. Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek, hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek.

Az angolban eszközök szó szerepel, a magyar helyesen mondja, hogy a *megigazulás fegyvereivé* kell odaszánni magunkat Istennek. Ha valaki esetében a gonosz szellemek *megszállása*, vagy *birtoklása* fordul elő, az úgy történik, hogy az illető *újra és újra odaszánja* magát a *bűnnek*, és a végén eljut ehhez a fajta megszállottsághoz.

Ha valaki ártatlanul megy az utcán, akkor nem létezik, hogy egyik pillanatról a másikra ördögtől megszállott lesz. Hanem ez úgy történik, hogy az ember újra, és újra odaadja magát a *bűnnek*, és a bűn rokonságának, a *világ elferdült* dolgainak. És, ahogy az ember oda, és odaszánja magát ezekre, egyre *rosszabb szellemi állapotba* kerül.

Minél inkább *megnyitja* magát az illető, annál inkább a *hatásuk* alá kerül, és a rajtuk keresztül való megnyilvánulás alá. Nem csak rólad van itt szó. Van, amikor keresztények jönnek hozzánk, és mondják, hogy – én skizofrén vagyok. Ez pl. egy teljes hazugság. Kérdeztem az illetőt, hogy ki mondta ezt neked?

Mondja az illető, hogy mintha *nem önmaga* lenne, vagyis valami baj van az illetővel, valaki *mássá lett*. És valószínűleg ez is az igazság, volt ott azonban *egy másik jelenlét* is, mert ez nem történik csak úgy magától, hanem *megnyitotta*, megadta magát az illető ennek. Először az *elméjükben* adták meg magukat, azután odaadták a *hangjukat* erre, azután a *cselekedetüket* odaszánták ennek, és a *tagjaikat* odaszánták. Olyan mértékben tehetik ezt, hogy a végén már fel sem fedezi az illető, hogy miket tesz.

De van ennek egy *jó oldala* is, hogy ez megtörténhet az emberrel a Szent Szellem viszonylatában is. *Odaszánhatja* az ember magát a *Szent Szellemnek* is, oly mértékig, hogy fel sem fedezi azt, amit kimondott a Szent Szellem által, vagy amit cselekedett. És azt Isten szólta, *Isten cselekedte*, és az jó volt.

Tehát Isten akar minket így az Ő *irányítása* alá venni, és *nem uralkodásszerűen* teszi ezt Isten, hanem ha *mi odaszánjuk* magunkat, akkor tudja ezt megtenni, mert Isten nem ural le

senkit. Mi magunk vagyunk képesek arra, hogy *odaszánjuk* magunkat, és ezt mondja itt a 13-as vers nekünk: szánjátok oda magatokat az Istennek, a tagjaitokat igazságnak fegyvereiül. Tehát a tagjaink, mint *Istennek a fegyverei*, úgy kell magunkat átadni Istennek.

Mit mond ez nekünk? Isten szeretne itt a földön 'fegyverként' *használni* minket. Tehát, amikor pl. a közbenjáró imáinkat, könyörgéseinket mondjuk, akkor a Szent Szellem, mint egy fegyvert használ minket az *imádságainkban*, és ezért megyünk időről, időre Izraelbe, hogy a Szent Szellem ott is, mint egy fegyvert tudjon használni minket. A *megigazultság fegyverei* vagyunk ott, és Isten, használ ott minket.

Pál itt folytatja a *bűnről* való részletezést, mert így tudjuk megadni magunkat a bűnnek. Az embereknek általában az ördögüzésről a hollywoodi filmekből van valami elképzelésük, de amit ott látunk az ördögüzésről, az egész csak egy nagy szemét. A szándék, amivel ezeket a filmeket készítik, hogy az emberek egyre jobban féljenek az ördögtől. A félelem a legrosszabb dolog, ami történhet velünk, mert a *félelem ajtókat nyit* és lehetőséget ad az ördögnek.

A probléma ott van, hogy *mi magunk adjuk oda* magunkat a perverziónak, a hazugságnak, a gonoszságnak, a bűn megnyilvánulásainak. A *megtévesztésnek* szánjuk oda magunkat, ahelyett, hogy az *igazságnak* adnánk oda magunkat. És ahogy újra és újra megtesszük ezt, annál *rosszabbá* válik a helyzetünk. Egy bizonyos idő lefolyása után az ember egy kiképzést kap arra, hogy miként is tudja megadni annak a dolognak magát.

És amikor a gyülekezetbe jönnek panasszal, akkor azt mondják, hogy *nem* vagyok képes *irányítani* ezt a dolgot és magamat, és elkövetik pl. azt a bűncselekményt. Mert nem képesek már leállítani azt. De nem egyik napról a másikra kerültek ilyen mély helyre. Az emberek oly mértékben mennek a hazugságokba, és az *nem* használ nekik.

Annyira hozzászoktak, hogy *hazugságot* szólnak, hogy olyan könnyedén mondják azt ki, mintha az lenne az igazság. Ebben a lelküknek a vonzata is benne van. Azért megy ennyire könnyen nekik, mert *évek során* gyakorolják.

Ennek is van *jó oldala*, az, hogy képesek vagyunk magunkat megnyitni a Szent Szellemnek is. Képesek vagyunk magunkat *átadni a Szent Szellemnek* és megengedni neki, hogy *Ő képezzen ki* minket az *Ő szellemi dolgaira*. Ez oly annyira igaz, hogy...

John G. Lake, a Dél-afrikai gyógyító szolgálatból ismeretes előttek is, ezerszámra plántálta el a gyülekezeteket. Ahogy a hegyekben ment az úton, azt mondta neki a Szent Szellem, *menj át a szemközti sávba*. Gondolkodás nélkül megcselekedte, átment a szemközti sávba, és a következő pillanatban azt látta, hogy az ő helyes sávjában egy nagy fát szállító kamion jött, óriási sebességgel az úton. Megmentette az életét, hogy *hallgatott* a Szent Szellemre.

De elmondta, hogy oly sokáig kapta a tanítást, hogy hogyan kell *engedelmeskedni* a Szent Szellem hangjára, hogy azt *gondolkodás nélkül* megcselekedte. Azt kellene mindannyiunknak mondani, hogy – Uram, tanítsál engem! Mondjuk együtt: *Uram, taníts engem arra, hogy hogyan szánjam oda a tagjaimat neked, a Szent Szellemnek! Ámen*. Meg kell *engedni* a Szent Szellemnek, hogy *tanítson* minket.

Vannak, akik *megadják magukat* a gyűlölettel teljes, sőt a *gyilkossággal* teljes gondolatoknak. Hogyan lesz képes valaki arra, amit a napokban, Oslóban cselekedett az a tömeggyilkos?

Kilencvenegy halottja van, vagy kilencvennégy sajnos. Nem egyik napról a másikra *támadta* meg őt ez a gondolat. Egyszerűen megvallotta, hogy *kényszerből* kellett megcselekednie.

Ugye, tanítja a Biblia, hogy nem test és vér ellen [nem fizikális szinten] van tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok [démonikus erők] ellen. Pontosan tudjuk *ki használta* őt ebben.

Ugyanez a helyzet, amikor *megerőszkolnak* valakit. Miért teszi ezt az illető? Mert éjjel-nappal erről gondolkodnak, és *odaadják magukat* arra, mert *táplálják a gondolataikban* azt, mindaddig, amíg a *személyiségükben* megtörténik ez a *változás*.

Mindenki képes arra, hogy a *figyelmét* ugyanígy kiépítse a másik irányba, a Szent Szellem irányába, és valami mássá legyen, ami jó. Képesek vagyunk így *megváltozni*, hogy egyre inkább *Jézushoz legyünk hasonlók* a jellemvonásainkban, jobban, mint valaha is gondoltuk, hogy lehetséges.

Mert el tudunk változni egyre jobban, ahogy átadjuk magunkat a Szent Szellemnek oly mértékben, hogy szinte már nem is gondolkodunk rajta. És nem érvelgetünk, hogy nem így, vagy úgy, hanem *hitből azonnal megcselekedjük*. Tehát ki tudjuk magunkat fejleszteni odáig, hogy minden gondolkodás nélkül *választ adunk a Szent Szellemnek*, az Ő dolgaira, és a Jézus Krisztus irányába tudjuk magunkat így *kiképezni*.

14. Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik, mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

Akár egy hónapig is taníthatnék arról, hogy *nem vagyunk törvény alatt*, hanem *kegyelem alatt*. Amikor ezt szoktam válaszolni az illetékeseknek, nagyon elcsodálkoznak ezen. De a Biblia írja.

15. Mit is tehát? Vétkezzünk-é, mivelhog nem vagyunk törvény alatt, hanem kegyelem alatt? Távol legyen.

16. Avagy nem tudjátok, hogy akinek odaszánjátok magatokat szolgálak az engedelmségre, annak vagytok szolgálai, akinek engedelmeskedtek, vagy a bűnnek, ami halálra, vagy az engedelmségnek, ami megigazulásra vezet.

Vagyis aminek *odaadod* magad, az fog *hatalmat venni* feletted. Aminek odaszánod magad, az fog *irányítást venni* az életed felett. *Azzá válsz* tehát, aminek odaadod magad.

17. De hála az Istennek, hogy jóllehet, a bűn szolgálai voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtetek, annak a tanításnak, amelyre adattatok.

Vagyis ez a szívetekből, a *szellemetekből* jött.

18. Felszabadulván pedig a bűn alól, a megigazultság szolgálivá lettetek.

19. Emberi módon szólok, a ti testetek erőtlensége miatt. Mert amiképpen odaszántátok a ti tagjaitokat a tisztátalanságnak, és a hamisságnak szolgálaiul a hamisságra, azonképpen szánjátok oda most a ti tagjaitokat szolgálaiul az igazságnak a szentségre.

Vagyis mi *bűnmentessé* tettünk a *megigazultság* által. Nincs többé bűn problémánk, mert *Jézus elvitte* azt az útból, a bűn ugyanis egy angyalban [a lázadó Luciferben] találtott. Míg a múltban mindannak a szemétnek szolgáltatók, aminek szolgáltatók, most a megigazultságot követően a *megigazultság szolgálívá* tettetek. És engedjétek meg, hogy Isten adjon nektek ebben egy kiképzést.

Az egész, amiben meg kell magunkat itt mérni, ez az *odaadás*. Vagyis adjál helyet neki, hogy *Isten* legyen a te *életed felett*, és a te helyed *Ő alatta* van. És meg kell tanulni vele *együttműködni*. Ez az odaszánás azt jelenti, hogy a Szent Szellem indíttatásaira *azonnali választ* adsz. Ez az odaszánás azt jelenti, hogy választ adsz!

Ha pl. valami újra és újra előjön, akkor *ne halogasd* az időt, beszélj meg azt az Úrral. Mit tegyek Uram? Odaszánom magam ennek az indításnak. Ha valakivel kapcsolatos az a dolog, akkor hívd fel, és *bátorítsd*. Vagy ha az éjszaka közepén szükséges, akkor kelj fel és *imádkozz* egy keveset, mert ez az odaszánás pontosan azt jelenti, hogy a Szent Szellem *készítetéseinek* ösztökéléseire választ adsz.

Nem arról beszélek, hogy hangokat hallunk, vagy érzékelünk dolgokat fizikálisan vagy érzelmi szinten, hanem a szellemünkből való jelzések ezek. Belső tudás, amely a belsőnkben van. Ez a *belső tudás*, ami a bensőnkben jön elő, mint egy súgás, mintegy *figyelmeztetés* belülről. Mit fogsz tenni a Szent Szellem ezen készítetéseinek? Meg fogod *adni magad* ezeknek.

Ha az ördögtől jönnek, akkor mit teszel? Azt mondja az Ige, hogy *álljatok ellen* az ördögnek. Ez az ellenállás pont az ellentétje annak, mint mikor odaszánod magad. Volt-e már olyan, hogy volt egy igen ostoba gondolatod, hogy tegyél meg valamit? Mit kell tenni ilyenkor? *Nem adod oda* annak magad, *ellenállsz* neki, ha jönnek az érzéseink.

Hagin azt mondta annak idején, hogy még a legszentebb embernek az életében is jönnek olyan gondolatok, amelyek nem a szentség oldaláról valók. Ez nem azt jelenti, hogy belőled jött ki az a *gondolat*, ezeket a gondolatokat *kívülről az ördög hozza*, és megpróbál téged *rávenni* arra, hogy ezeken gondolkodj, és ezeknek add oda magad.

Nem csak, hogy ellenállnod kell a teljes szellemi lényeddel, hanem ki is kell *mondanod*, hogy *ellenállok* neked, *kárhoztatás ellenállok* neked, *szégyenérzet ellenállok* neked. Mert ha nem belülről jött ez a szégyenkezés, akkor nem kell magad odaadni. Kívülről jött.

Az ördög fog azon dolgozni, hogy téged a *kárhozat* alá vigyen, mert akkor le tudja zárni a *hitedet*. És mondhatod neki, hogy fogd be a szád és *menj el innen*, mert én nem adom meg magam ennek. És ha másnap visszajön, ugyanezt kell tenned, *ellen kell állnod*. Újra mondd meg neki, hogy én nem adom meg magam ennek.

Vagyis ellenállsz az *ördögnek*, és odaadod magad a *Szent Szellemnek*. Dicsérjük Istent. Milliő számra vannak itt a földön olyanok, akik sajnos Istennek állnak ellent, és az ördögnek szánják oda magukat, és ezért cselekszik azokat a dolgokat és olyanok, amilyenek.

Mik a *Szellem gyümölcsei*? Szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hithűség, szelídség, mértékletesség. Galata 5/22 Igében található. Ha valaki megadja magát a Szent Szellemnek, akkor ezeket a gyümölcsöket fogja teremni. Ezek a Szent Szellemtől vannak, ezek a *jó gyümölcsök*.

Mennél jobban megnyitod magad a Szent Szellemlnek, annál jobban fog a szeretet-gyümölcs benned növekedni, és átáradni rajtad keresztül. A szeretet, öröm, békesség - ezzel a hárommal indul. Ha valaki *odaszánja* magát a Szent Szellemlnek, azt látni lehet, mert a *gyümölcsök növekednek*. Ezért növekedni fogsz a szeretetben, a békességben, az örömben.

Utána olvashatod a *test cselekedeteinek* a gyümölcseit is, akkor jönnek ezek a gyümölcsök, ha a *rossz dolgoknak* szánjuk oda magunkat. Ez az igazság. Galata 5/19-21-ben találsz.

Szeretnék most tovább menni és megnézni Illés és Elizeus példáját, hogy miként történt az *odaszánásuk*. Elizeus Illés oldalán kapott *kiképzést*, hosszú évekig. Amikor Illés eltávozásának ideje elközeledett, akkor Elizeus *kettős* mértékű kenetet kért. Azt válaszolta neki Illés, hogy ha látsz engem, akkor, amikor én elvételtem, akkor meg lesz neked, amit kértél.

Látta-e vajon ezt a szellemi tevékenységet? Ahogy Illés elvételtem, a palástja leesett a földre. Ezt a *prófétai palástot* hordta Illés, míg szolgált. Vagyis Illés a szolgálati palástját nem vitte fel magával. Hiszen a szolgálatainkra, amivel itt szolgálunk a földön, a mennyben nem lesz szükség.

A kenetre itt a *földön van szükség*, és Isten *nem fecsérli el a kenetet*. Ezt arra kapjuk, hogy itt a *földön szolgálhassunk*. Elizeus vette ezt a palástot és visszament a folyóhoz, és azt kiáltotta, hogy hol van Illésnek az Istene, és azzal megütötte a vizet és a víz kettévált. A folyó túloldalán a próféta iskolába járó prófétai növendékek körül folyik most a történet, amikor betekintünk a...

Királyok II. 2/15 És mikor látták őt a próféták fiai, akik átellenben Jerikónál voltak, mondának: Az Illés szelleme megnyugodott Elizeuson.

Azt vélték, hogy Illés szelleme Elizeuson megnyugodott. E témakörben rengeteg zavartság és félreértés van a fejekben. Amikor Istennek egy hatalmas embere hazamegy a mennyekbe, akkor azon folyik a beszéd, hogy ki az, aki majd megkapja a köntösét, a palástját?

Mondják az emberek, hogy én, meg én fogom megkapni. Mintha egy versenyhelyzet jönne létre, aki a legerőteljesebben kiabál, az fogja megszerezni. De először is azt kell tudni, hogy az Úrtól van-e az az elrendelés, vagy sem, mert nem úgy van az, ahogy te szeretnéd. Hanem hasonló *elhívás* kell hozzá. És ha valakit kijelöl az Úr arra, akkor szükség van még a *kiképzés* idejére, hogy megtanulja azt, az odaszánás folyamatot is.

Mi az, amit tehát Elizeus az utóbbi években tett? *Együtt járt* Illéssel, a feladatai közé tartozott, pl. hogy vizet öntsön Illés próféta kezére. Vagyis *segítségére* volt a természeti dolgokban. Míg azonban ez a munkafolyamat zajlott, volt egy másik is, ami zajlott. Azzal a *kenettel*, ami Isten felkentjén volt, *közösségben* volt, és szolgálatban állt, ebben a kenetben, kora hajnaltól, késő éjszakáig.

És nem is tudatosult talán benne, hogy megkapta azt a lehetőséget, hogy *megtanulhassa*, és láthassa, hogy Illés miként teszi ezt a Szellemlnek való *odaszánást*. Olyan dolgokat tanult meg így, amiről nem is gondolkodott soha, hogy ezek kellenek majd. Egyetemista koromban volt egy mondás, ha szeretnél gazdag ember lenni, akkor keveredj a gazdagok közé, el kell vegyülni közöttük, mert ott megtanulsz dolgokat.

És Elizeus nem is volt tudatában hogy ezeket megtanulja, *helyzetekbe* került, és látta, hogy azokban Illés miként *működik*, és hogy hogyan *érezke* Isten jelenlétét. Tudja, hogy valaminek történni kell, de azt nem tudja, hogy annak hogyan és miként kell majd történnie. De látja, hogy Illés ezeket magyarázza és *mutatja* neki, hogy megtörténnek.

Tehát egy *iskolázottságban* van része, hogy megtanulja ugyanezt a *kenetet használni* majd. Valószínűleg abban az időben ez nem is tudatosult benne. Tehát itt értitek ezt? Ugyanez van ma is, ugyanez történt velem is.

Olvasható ugyanez a szellemi tanulási folyamat, a családi, *láttható szellemek* esetében is. Mit jelentenek ezek az ismerős családi, vagy más néven, láttható szellemek? Ezek az ismerős szellemek kapcsolatban állnak valakikkel. Mondjuk egy családdal, vagy családtaggal, és arról bizonyos dolgokat az idők során megtudnak. Tehát személyes, bizalmas dolgokat tudnak meg vagy egy családról, vagy egy személyről, vagy egy helyről.

Van, hogy ez a szellem ott *lakozik* közöttük generációkon keresztül. Miért olyan jelentős ez most? Mert hinnünk kell a szellemi valóságokban. És készen kell, hogy legyünk arra, hogy ezt most megértsük. Nagyon fontos dolog van a következő Igében...

Máté 12/43 Mikor pedig a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár, nyugalmat keresve, és nem talál.

Vagyis először egy *emberben* lakozott, de mikor az emberből *kiment*, keresi azt a nyugalmat, de nem találja. A *helyétől megfosztott* szellem lett. Azt jelenti ez, hogy jelenleg nem rendelkezik egy testtel.

A te tested például a te *saját szellemednek* a háza. A te tested igen jelentős, lényegi dolog neked. Mondhatod, hogy te nem szereted a te testedet. Valójában ez nem igaz, lehet, hogy a feltételeket, amelyben van a tested, azt nem szereted. Nagy része a mi saját hibánk, de ha valaki az *öregedési* folyamatokkal nincs kibékülve, tudd meg, hogy másként nem lehet a *hosszú életet* leélni, csak ha megöregszel.

Ez a test, egy napon *romolhatatlanságot* fog magára ölteni. És ez a halandó *halhatatlanságot* fog magára felöltetni. Ez a test, a te tested a tiéd mindörökké, a *szellemünknek a lakóháza*, és nem levetkőztetni akarunk, hogy meztelen szellemek legyünk, hanem felöltöztetni kívánunk, hogy a megdicsőült testünkkel legyünk felöltve.

Jézus itt arról beszél, hogy ezek a szellemek helyüktől megfosztott szellemek lettek, és egy *lakóházat [testet]* keresnek. Többet is magyarázhatnák ezekről, de most nincs idő erre. Ezek a szellemek *hatással* voltak valakire, hogy az odaszánja magát nekik. Nem túl könnyű a dolguk ezeknek a szellemeknek, hogy valakit erre rávegyenek. Ezért folyamatosan munkálkodnak az illetőn, és tanítják, hogy hogyan és miként kell megnyitni és odaadni magát az illetőnek.

Amikor megfosztottak lesznek a házuktól [testtől], akkor hová mennek? Vissza akarnak menni ugyanarra a helyre, ahol előzőleg laktak, mielőtt elvesztették a helyüket. Mert nem akarják, a munkát előről kezdeni valaki újjal, akivel még nincsenek ilyen ismeretségben, hanem ahhoz az illetőhöz *kíváncsoznak vissza*, akivel már meg volt ez a kiépített kapcsolatuk.

És mondja a 44-es versben, hogy visszatérek az én házamba, már itt hazudott, mert az a test, nem az ő háza. Tehát...

44. Akkor ezt mondja: Visszatérek az én házamba, ahonnét kijöttem. És odamenvén üresen, kisöpörve, és felékesítve találja azt.

45. Akkor elmegy, és vesz maga mellé más hét szellemet, magánál gonoszabbakat, és bemenvén ott lakoznak, és ennek az embernek utolsó állapota, gonoszabb lesz az elsónél. Így lesz ezzel a gonosz nemzetséggel is.

Ezért mondta Jézus, amikor valakit megszabadított a betegségből, hogy menj, és többé *ne vétkeszedjél*, hogy a következő *állapotod* ne legyen rosszabb az elsónél. Ha tehát valaki megszabadult ezektől a gonosz hatásoktól, akkor *nem ajánlatos visszatérni* ugyanazokhoz a cselekedetekhez, mint előtte, mert rosszabb helyzetbe kerül az illető, mint valaha volt előtte.

Ez is egy igen kiterjedt tanítás lehetne, soha nem tanítottam erről. A következő Igében, amikor Jézus megjelenik, az ördög megszólal, és megkérdezi az Úr, hogy hányan vannak, és azt mondja, hogy kétezren. De a kétezren felül volt egy vezetőjük, aki *birtokolta* az embert, a többit csak *beengedte* maga alá. És ez beszélget Jézussal.

Márk 5/10 És igen kéré Öt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről.

Kérték az Úrtól, hogy arról a vidékről ne kelljen elmenniük, azért, mert azon a környéken *ismerősök* és az emberek is ismerik őket. Az ott élő embereket már *megtanították* arra, hogy miként szánják oda magukat ezeknek a gonosz szellemeknek.

Ezért szokták mondani az emberek, hogy ennek a *területnek* ez az *uralkodó szelleme*. És vannak különböző városok, ahol egy bizonyos szellemre mondják, hogy ez az uralkodó szellem, és egyik-másik helyet erről-arról ismerik, hogy arról nevezetes.

Legtöbbje ezeknek gonosz és rossz dolog, Isten Igéje ellen való dolgokat cselekszenek gonosz szellemek. Vannak így városok, ahol több száz év óta ugyanazokban a dolgokban vannak. De akik ma ott élnek, azok nem éltek ott több száz évvel ezelőtt.

Mi történik? Ha az ördög *elveszti* a seregét, vagy azt a helyet, ahol lakozása volt, akkor szeretne egy ahhoz hasonlót találni. Leggyakrabban ez egy gyermek, jó vagy rossz. Amikor az emberek arról beszélnek, hogy *generációs átkok* léteznek, és kitalálnak hozzá olyan megszabadító szolgáltatásokat, amelyek a nullával egyenlők, mert itt nem arról van szó, hogy meg kellene szabadulni, ilyenkor az *elmét kell megújítani*, hogy az ember többé már *ne szánja* magát oda azoknak a szellemeknek.

A köpdösés és a kiáltozás, ami ezzel az üzéssel folyik, ez csak egy kis időre lesz segítségére bárkinek is. Mert ha az illető utána *ugyanúgy odaszánja* magát azoknak a szellemeknek, még *rosszabb lesz* az állapota, mint először volt.

Ezt a hasonló helyzetet látjuk Illés és Elizeus esetében is, csak a másik oldalról. Kin keresztül kezdett el működni az a szolgálati kenet Illés után? Elizeus nagyon nagy *hasonlatosságban* kezd el *szolgálni*, mint Illés tette.

A tanulmányok szerint mondják, hogy legalább tíz évet töltött Illéssel Elizeus, és *kiképzést* kapott arra, hogy ezeken a területeken miként nyissa meg magát, miként *szánja oda magát*. Ugyanígy a mi társaságaink, *közösségeink* sokkal *jelentősegteljesebbek*, és fontosabbak, mint valaha gondoltuk volna. Figyelmeztetek, nem arra van szükség, hogy valakinek a szavait, cselekedeteit leutánozd, mert ha ezt teszed, akkor csak a hibáit fogod leutánozni.

Legyél *saját magad*, mert a földön egyedül te vagy, aki egyedi teremtése Istennek. Nem teremtett Isten még egyet, aki olyan, mint te. De ha az Úr szolgálatában állsz valakivel, és elkezdesz ugyanúgy szolgálni, és ugyanúgy hangozni, mint az illető, akkor ugyanannak a szellemnek nyitottad meg magad, és ez jó.

Nekünk meg kell tanulnunk *odaszánni* magunkat teljességgel a Szent Szellemnek. Mert az I. Korinthusz 12-ben fel vannak sorolva a Szellemnek a megnyilvánulásai, hogy egyiknek ez adatott, a másiknak az, de mindezeket egy és ugyanaz a Szellem végzi, mindenkiben. Nincs mindannyiunknak ugyanaz az elhívásunk, és nem mindannyiunknak van ugyan az az adatott kegyelmünk, de mindannyiunkban ugyanaz a Szellem munkálkodik.

Ezért van az, hogy Isten valakire rá fog *kapcsolni*, amikor szolgálati *kiképzést* kapsz. Mi valójában egy *szellemi ház* vagyunk. A felekezetek, meg az ilyen és olyan egyház, ezek mind csak emberi csinálmányok. Mert Isten minket egy szellemi házzá épít a Szelleme által, és ez már most folyamatban van.

Jézus azt mondta, hogy én elmegyek, és egy házat készítek számotokra, és ez nem akkor lesz, amikor meghalsz, mert mi már most királyi papság vagyunk, szellemi házzá építettünk, és ez már most épül. Ez az igazság. Ha valaki nem kész erre az igazságra, akkor elnézést kérünk, de akkor is ez az igazság.

Ha az Úr olyanok *mellé helyez*, akiknek hasonló az *elhívásuk*, mint neked, akkor azt azért teszi, mert neked meg kell *tanulnod*, hogy miként van ez az odaszánás az ő életében, az ő szolgálata, az ő kenete felé.

Ezért az ördög ezt tudja, és nagyon keményen azon munkálkodik, hogy téged arról a *vonalról* levegyen, megsért, megbánt, hogy valami módon hagyd el ott a helyedet. És amikor onnan elmentél, elhagytad azt a helyedet, akkor *levágtad* magad arról a szellemi *táplálási* vonalról, ahol ezt megtanulhatnád.

Ha az ember úgy jár a hústestben, hogy megsértődik, megharagszik, és megbotránkozik, és elmegy, akkor azzal a saját kiképzésed vonaláról szakítottad le magad. *Lemetszeted* magad arról a környezetről, amelyben teljesen alá kellene merülnöd, és át kellene itatódnod.

És sajnos sokan tették ezt. Elmentek sokan és még a mai napig is azoknak a rossz, téves szellemi dolgoknak nyitják meg magukat. Honnan lehet megtudni? A *szájukról*, úgy beszélnek, mint ahogy a gonosz beszél.

Isten tudja nekünk ezt a *kiképzést* biztosítani, hogy miként szánjuk oda magunkat a Szent Szellemnek. Van, aki azt mondja, hogy nekem ugyanazok a gondjaim merülnek fel, mint az édesanyámnak annak idején, ezért ezt a *generációs átkot* légy szíves törd meg felettem.

Igazából az a helyzet, hogy először *fel kell hagynod* azzal, hogy olyan *tévesen* gondolkodsz, mint ahogy ő gondolkodott. És *nem szabad magad odaszánni* azoknak a téves

dolgoknak, aminek ők odaszánták magukat, mert te Isten gyermeke vagy. Neked saját magadnak hatalmad van. Tehát azoknak a rossz dolgoknak való odaszánásod le kell állítanod.

Nem kell, hogy ugyanazok a problémáid legyenek, mint a családotoknak, vagy a szüleidnek. Ugyanez igaz, a gyermekeidre. Ehhez azonban szükséges, hogy *megújítsd az elmédet* Isten Igéjével, és nem lehet, hogy úgy beszélj, ahogy ők beszélnek, és nem szabad úgy hinned, ahogy ők hittek. És nem szabad odaszánnod magad ugyanazoknak a bűnöknek, mint ahogy ők tették.

Mindegy ugyanis, hogy valaki mennyit imádkozik, és hány átkot szakítottak le róla, és hány ördögöt üttek ki belőle, *nem leszel szabad*, ha továbbra is ugyanazoknak a dolgoknak adod át magad. Látod-e ezt?

Tanítottam erről, ugyanis a *generációs átkokról* semmit *nem ír a Biblia*, ráadásul a *pogányok* nem is voltak a törvény alatt. A *zsidók* voltak a törvény alatt, és ők is megváltást kaptak a törvény átkától. Ők voltak azok, akik megváltást kaptak a törvény átkától.

Mi új teremtmények vagyunk, mi *feltámasztattunk* a Krisztussal. A mi szövetségünk az *apostolok asztalán* kötött meg, azért veszünk mi is az Úr asztaláról *Úrvacsorát*. Mi meghaltunk Krisztussal, és új életre támadtunk fel Krisztussal.

Mi pogányok voltunk, Isten szövetsége nélkül, reménység nélkül voltunk e világban. Ő szerezte meg nekünk, kegyelem által. Azok a tanítások, amelyek nem így szólnak, csak időfecsérlés, és kidobott erőfeszítés. Megszállottá válnak az emberek általuk, rossz szellemek által.

Mi meg a jó Szellemet akarjuk, az igazságnak akarjuk odaszáni magunkat, az *igazság* tesz minket *szabaddá*. Semmi más csak az igazság. És örülnünk kellene ennek, és ez egy csodálatos dolog, hogy az igazság kiderült. Ugyanez a *trükkös ördög* jön újra és újra, aki el akar pusztítani. Kaptál-e ma valamit ebből?

Álljunk fel, és a szánk szavaival tegyünk egy megvallást együtt:

Mennyei Atyám, mindaz, aminek magamat odaszántam, vagy a múltban odaszántam, vagy aminek nem lett volna szabad odaszánnom magam, segíts, hogy felfedezzem ezeket, segíts, hogy meglássam ezeket. Hogy ha az Isten Szelleme, vagy szellemek, akik a családtagokra hatást gyakoroltak a múltban, vagy a közelmúltban, azokat megdorgáljuk Jézus nevében, és megtagadjuk, hogy többé megnyitnánk magunkat. Segíts, hogy megláthassuk ezt, segíts, hogy megláthassuk, hogy mik is azok, és elszánjuk magunkat, hogy ellenállunk azoknak és nem adunk helyet ezeknek az elménkben, a gondolatainkban, a szavainkban, és a cselekedeteinkben, Jézus nevében. Ámen.

El kell kezdeni a *figyelmünket* más irányba terelni. Fontos, hogy merre vezeted a figyelmedet, mert, ha elkezdesz eltávolodni az Úrtól, akkor évek múlva már a Bibliádat sem fogod olvasni.

Fokozatosan vissza kell venni a *figyelmed az Úr felé*, mindaddig, míg belekerülsz abba a nagy *áradásba*, amiben voltál. Amerre a *figyelmed* tereled, és amerre a *gondolataid* sora van, abba az *irányba* fogsz menni.

Vagyis ilyenkor *fókusz*t kell váltanunk, és el kell kezdeni azokat a CD-ket hallgatni, tanításokat, amelyek az *Úr felé irányítanak*. Olvasd a Bibliádat. Tehát ezt a fókuszt lassan

irányítsd vissza az Úrra, mert túl sok időt töltesz azzal, hogy más dolgokat táplálsz magadba, táplálsz ezt a hústestiségedet helyette, ne azt tápláld, hanem az Igét tápláld a szellemedbe.

Látjuk-e ezt? Így fogsz újra a szentek sorába kerülni. Látni kell ezt. Mondd: *Ez bizony rám vonatkozik! Helyreállítom a fókuszomat, Jézusra. Ámen!*

Megvallásokra került sor, gyógyulásokról, szabadulásokról számolnak be a jelenlévők.

Sanders pásztor elmondja, hogy az internet világában is nagyon sok gyógyulás történik ilyenkor. Kapunk visszajelzéseket erről a területről is, hogy az istentiszteletek alatt a kiszólítások rájuk vonatkoztak, és észlelték a gyógyulásukat. Köszönjük Istennek a munkáit.

Dicsérjük érte az Urat! Ámen!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu